

Trevelin till Junín de los Andes 1

Vägen tillbaka norrut till Bariloche blev lite av en ren transportsträcka, men samtidigt en kamp mot klockan. Från början hade vi tänkt att köra direkt från Trevelin ända till Junín de los Andes och stanna där i två nätter. Vi hade kommit underfund om att det kanske ändå fanns en del att göra i Junín och då skall man stanna två nätter.

Åter på väg norrut

Sträckan mellan Trevelin och Junín är c:a 60 mil. Det är väl inte så mycket tänkte vi = Reinhold. Vägen är ju fin ända till Junín. I Sverige kan man ju lätt köra en sådan sträcka på en dag. Där ser man hur fort man glömmer. Det var två problem, inte stora, men ändå självförvållade.

Under resan norrut fanns Andernas bergkedja hela tiden på vänster sida.

Det ena var att pengarna var nästan slut, den argentinska valutan alltså. Vi behövde växla. Esquel, som ligger ett par mil från Trevelin mot Bariloche, är en ganska stor stad med många bankkontor, så det skulle väl inte vara någon konst. Vi ville växla in en resecheck på 100 US dollar. Vi blev skickade från bankkontor till bankkontor. När vi efter att spenderat mellan en och två timmar var vi tillbaka där vi började. Inget bankkontor ville växla in en resecheck! Svenska 500 kronors sedlar hade vi provat tidigare och vi visste att de inte dög. Vi hade visserligen ett par hundra US dollar kvar i cash och dom accepteras definitivt överallt, men dom vi hade kvar skulle vi endast spendera i "nödfall". Detta var inte nödfall - än. US dollar i små valörer måste man se till att ha kvar för oväntade behov, t.ex. för att köpa något, växla mindre belopp när man närmar sig hemresan, till eventuella kostnader på flygplatserna, att klara sig ur en knipa, mm, mm.

Samma sak hände i El Bolsón. Där finns två banker men ingen av dem ville växla in våra resecheckar. Det var bara att fortsätta till Bariloche och dessutom komma fram i tid för att växla.

Det andra var egentligen inget problem, men denna gång åkte vi i andra riktningen och upptäckte ständigt nya ställen att stanna på för fotografering osv. Resan tog alltså mycket tid.

När klockan var mellan 18 och 19 och det började bli sent anlände vi till Bariloche (drygt halvvägs till Junín) och kunde åka in till centrum för att växla in pengar. Det tog alltså hela dagen att åka drygt halva sträckan! Så är det. Självklart var vi tvungna att ligga över i Bariloche. Det var ju egentligen tur för tänk vilka vyer vi hade missat om vi hade kört sträckan på bilden, c:a 30 mil i mörker. Det hade inte heller varit så trevligt med tanke på sträckans ödslighet.

Man kan lätt bli lurad av kartan. Inte av ovanstående karta, utan av bilkartan som vi använde vid resan. T.ex. kan det på kartan finnas orter efter vägen och man tror att det är ställen med övernattnin

eller åtminstone matställen och bensinmack. När man kommer fram kan det visa sig stämma, eller som vi upplevde vara normalt, endast vara enskilda gårdar.

Härifrån kunde vi äntligen köra norrut utan att ta samma väg som tidigare. Sträckan mellan San Carlos de Bariloche och Junín de los Andes är sannerligen ödlig. Det finns ett ställe ungefär mitt på sträckan där det finns en bensin- och servicestation. Stället heter Confluencia och ligger rakt till vänster om Paso Flores på kartan. Som exempel på ödsligheten kan nämnas att mellan Confluencia och Junín de los Andes är det 17 mil. På den sträckan finns ingen bensin, ingen affär och inte ens någon by! Bara någon enstaka gård. Det vore inte kul att köra den sträckan på kvällen eller natten. Tänk om nåt skulle hända med bilen. Vår mobiltelefon fungerade inte i denna del av Argentina.

Río Limay dalen

Från början åkte vi längs floden Limay medströms. Ungefär på halva sträckan (lite norr om Paso Flores) byter vägen flod och följer därefter floden Río Collón Curá motströms några mil.

Fortsättning följer